

Engelbrecht Præceptor ac Promotor studiorum meo-
rum observantissimè colendus in prælectionibus suis
privatis ad l. 3. ff. de just. & jure. Addatur Menochius
de arbitris judicum quæstin. lib. 2. conf. 278. & seqq.

XII. Haftenus de duello necessario. Venio nunc
ad Duellum extrajudiciale (judiciale enim cum ab usu
planè recesserit, nolo quid olim circa hoc duelli ge-
nus obtinuerit, multis recensere, præsertim cum jam
tum supra hujus rei mentio quædam facta sit. Videri
interim de hoc duello possunt Christophorus Lehman-
nus lib. 2. Chron. Spir. c. 30. Alciatus lib. 2. parerg. cap.
ult. Bodinus de Rep. lib. 5. c. 1. & alii plurimi) Istud ve-
rò, (extrajudiciale puto) si uspiam in Germania cer-
tè nostra, nec in castris solum, sed etiam in Acade-
miis paci atque tranquillitati consecratis virtutisque &
doctrinæ officinis, adeo (quod dolendum) invaluit, ut
ferè quotidianum sit, & pro infami habeatur, qui
istud detrectat, & contra fortis prædicetur, laudetur,
animumque verè virilem gerere dicatur, qui vitæ &
animæ suæ prodigus crebrò in monomachias coecus &
præceps fertur.

XIII. Voco autem duellum extrajudiciale, cum
duo pluresve sprete judiciorum & Magistratus autori-
tate iræ suæ, ambitioni, libidini, & adfectibus fræna
laxant & pro honore asserendo, vel injuria qualicunque
depellenda, privato ausu & temeritate furiosè decertant.
Breviùs sic describi potest: duellum extrajudiciale est
dimicatio singularis à privatis animo ulciscendi inita.
Vocatur hoc duelli genus aliàs Cyclopicum à Cyclo-
pum gente, qua de summus vir Erasmus in suis Chiliad.
p. 711. refert, quod vitam valdè efferam & barbaram

B

nullis